

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 261/2012**av den 14 mars 2012****om ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller avtalsvillkor inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 42 första stycket och artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) En rad reformer av den gemensamma organisation av marknaden för mjölk och mjölkprodukter som nu ingår i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning") ⁽⁴⁾ har handlat om marknadsinriktning, dvs. att prissignaler ska få vägleda jordbrukarnas beslut om vad och hur mycket de ska producera, för att stärka mejerisektorns konkurrenskraft och hållbarhet i förhållande till den globaliserade handeln. Därför beslutades det genom antagande av rådets förordning (EG) nr 72/2009 av den 19 januari 2009 om ändring av den gemensamma jordbrukspolitiken genom ändring av förordningarna (EG) nr 247/2006, (EG) nr 320/2006, (EG) nr 1405/2006, (EG) nr 1234/2007, (EG) nr 3/2008 och (EG) nr 479/2008 samt genom upphävande av förordningarna (EEG) nr 1883/78, (EEG) nr 1254/89, (EEG) nr 2247/89, (EEG) nr 2055/93, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 2596/97, (EG) nr 1182/2005 och (EG) nr 315/2007 ⁽⁵⁾ (hälsokontrollreformen 2008–2009) att kvoterna gradvis skulle höjas för att säkerställa en smidig utfasning av systemet med mjölkkvoter 2015.

- (2) Under perioden 2007 till 2009 skedde en exceptionell utveckling av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, vilket till slut ledde till en priskrasch under 2008–2009. Till en början ledde extrema väderförhållanden i Oceanien till att försörjningen minskade kraftigt, vilket i sin tur ledde till en snabb och stor prishöjning. Även om försörjningen på global nivå började återhämta sig och priserna började återgå till mer normala nivåer fick den därpå följande finansiella och ekonomiska krisen negativa effekter för unionens mejeriproducenter och prisvolatiliteten ökade. Högre råvarupriser resulterade i kraftigt ökade kostnader för foder och andra insatsvaror, inklusive energi. Därefter minskade efterfrågan både globalt och inom unionen, inklusive efterfrågan på mjölk och mjölkprodukter, under en period när unionsproduktionen förblev stabil, vilket innebar att priserna i unionen föll till den lägre skyddsnivån. Denna kraftiga minskning i mejeriråvarupriserna överfördes inte fullt ut till lägre mejeripriser på konsumentnivå, vilket ledde till en ökad bruttomarginal för sektorerna nedströms i kedjan för de flesta mjölk- och mjölksektorsprodukter och länder, vilket i sin tur innebar att efterfrågan på dem förhindrades anpassa sig till låga råvarupriser, prisåterhämtningen fördröjdes och de låga prisernas effekter för mjölkproducenterna förvärrades, vilket gjorde det mycket svårt för många av dem att fortsätta med verksamheten.

- (3) Som reaktion på denna svåra marknadssituation för mjölk inrättades en högnivågrupp för mjölk i oktober 2009 för att diskutera åtgärder inom sektorn mjölk och mjölkprodukter på medellång och lång sikt, vilken i samband med att kvoterna avskaffas under 2015 skulle bidra till att stabilisera marknaden och mjölkproducenternas inkomster och samtidigt öka insynen i sektorn.

- (4) Högnivågruppen tog emot muntliga och skriftliga synpunkter från stora europeiska intressentgrupper i mejeriförsörjningskedjan, med företrädare för jordbrukare, mejeribearbetningsföretag, mejerihandlare, återförsäljare och konsumenter. Därutöver fick högnivågruppen in bidrag från inbjudna akademiska sakkunniga, företrädare för tredjeländer, nationella konkurrensmyndigheter samt från kommissionens avdelningar. Dessutom anordnades en konferens för mejerisektorns intressenter den 26 mars 2010 där fler aktörer i försörjningskedjan fick möjlighet att uttrycka sina åsikter. Högnivågruppen lämnade sin rapport den 15 juni 2010. Rapporten innehöll en analys av det rådande läget i mejerisektorn och ett antal rekommendationer med fokus på avtalsvillkor, producenternas förhandlingsposition, yrkes- eller branschorganisationer, insyn (inklusive vidareutvecklingen av det europeiska instrumentet för övervakning av livsmedelspriser), marknadsåtgärder och framtida marknader, marknadsföringsnormer och ursprungsmärkning samt innovation och forskning. Som ett första steg behandlas de fyra första av dessa frågor i denna förordning.

⁽¹⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 110.

⁽²⁾ EUT C 192, 1.7.2011, s. 36.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 februari 2012 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 28 februari 2012.

⁽⁴⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 30, 31.1.2009, s. 1.

- (5) Högnivågruppen konstaterade att de sektorer som producerar och bearbetar mejeriprodukter skiljer sig kraftigt åt mellan medlemsstaterna. Det finns också stora skillnader mellan aktörer och typer av aktörer inom enskilda medlemsstater. Emellertid är koncentrationen av försörjningen låg i många fall, vilket leder till skillnader i förhandlingsposition mellan jordbrukare och mejerier i försörjningskedjan. Denna obalans kan leda till otillbörliga affärsmetoder; framför allt kan jordbrukare inte känna till vilket pris de kommer att få för sin mjölk när de levererar den, eftersom priset ofta fastställs långt senare av mejerierna på grundval av det erhållna förädlingsvärdet, vilket ofta ligger utanför jordbrukarens kontroll.
- (6) Prisöverföringen längs kedjan är alltså ett problem, särskilt när det gäller priser fritt gården där nivåerna i allmänhet inte är anpassade till de stigande produktionskostnaderna. Inte heller anpassades mjölkutbudet omedelbart till den lägre efterfrågan under 2009. I vissa stora producentmedlemsstater ökade jordbrukarna i själva verket sin produktion jämfört med året innan, som en reaktion på de lägre priserna. Förädlingsvärdet i mejerikedjan har blivit alltmer koncentrerat till nedströms sektorer, särskilt för mejerier och detaljhandlare, med ett pris för slutkonsumenten som inte återspeglas i priset till mjölkproducenten. Alla aktörer inom mejerikedjan, även distributionssektorn, bör uppmanas att samarbeta för att åtgärda denna obalans.
- (7) När det gäller mejerier är den volym av mjölk som levereras till dem under en säsong inte alltid välplanerad. Även för mejerikooperativ (som ägs av jordbrukare, har bearbetningsanläggningar samt bearbetar 58 procent av den obehandlade mjölken i unionen) föreligger en potentiell brist på anpassning av tillgången till efterfrågan: jordbrukarna är skyldiga att leverera all sin mjölk till kooperativet och kooperativet är skyldigt att ta emot all denna mjölk.
- (8) Användningen av formella, skriftliga avtal som ingås före leveransen och innehåller de mest grundläggande villkoren är inte vanlig. Emellertid skulle sådana avtal kunna bidra till att aktörerna inom mejerikedjan åläggs ökat ansvar och ökar medvetenheten för behovet att ta större hänsyn till marknadssignaler, förbättra prisöverföringen och anpassa tillgången till efterfrågan samt bidra till att vissa otillbörliga affärsmetoder undviks.
- (9) I avsaknad av unionslagstiftning om sådana avtal kan medlemsstaterna besluta att göra dem obligatoriska inom ramen för sina egna avtalslagar, under förutsättning att unionslagstiftningen respekteras, särskilt i fråga om den inre marknadens och den gemensamma marknadsorganisationens funktion. Med tanke på de varierande situationerna i unionen vad gäller avtalsrätt bör beslutet ligga hos medlemsstaterna, för att följa subsidiaritetsprincipen. Likvärdiga villkor bör gälla för alla leveranser av obehandlad mjölk inom ett visst territorium. Om en medlemsstat beslutar att varje leverans av obehandlad mjölk till ett bearbetningsföretag från en jordbrukare inom medlemsstatens territorium ska omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna bör denna skyldighet därför även gälla för leveranser av obehandlad mjölk från andra medlemsstater, men det är inte nödvändigt att den gäller för leveranser till andra medlemsstater. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör det vara upp till medlemsstaterna att bestämma om den första köparen ska krävas lämna ett skriftligt anbud till jordbrukaren för ett sådant avtal.
- (10) För att se till att ändamålsenliga miniminormer tillämpas för sådana avtal och säkerställa en välfungerande inre marknad och en gemensam marknadsorganisation bör dock vissa grundläggande villkor fastställas på unionsnivå för användning av sådana avtal. Alla sådana grundläggande villkor ska dock förhandlas fram fritt. I syfte att öka stabiliteten på mejerimarknaden och förbättra mjölkproducenternas avsättning i vissa medlemsstater där det är tämligen vanligt med extremt korta avtal ska medlemsstaterna ha rätt att fastställa en minimiavtalslängd att ingå i sådana avtal och/eller anbud. En sådan minimilängd ska emellertid endast åläggas avtal mellan de första köparna och mjölkproducenten eller för anbud som de första köparna gör till mjölkproducenten. Bestämmelserna får inte heller hämma funktionen på den inre marknaden och mjölkproducenterna ska ha möjlighet att fritt välja att stå utanför eller vägra en sådan minimilängd. Till de grundläggande villkoren hör att det pris som ska betalas kan anges i avtalet, men det är upp till avtalsparterna att bestämma om detta ska vara ett fast pris eller ett rörligt pris som varierar beroende på fastställda faktorer; bland annat mängden och kvaliteten eller sammansättningen på den obehandlade mjölk som levererats, samtidigt som det ska vara möjligt att ange ett fast pris för en viss mängd och ett rörligt pris för ytterligare obehandlad mjölk som levereras inom ramarna för ett och samma avtal.
- (11) Mejerikooperativ som i sina stadgar eller i reglerna eller besluten som baserats därpå har bestämmelser med liknande verkan som de grundläggande avtalsvillkor som fastställs i denna förordning bör för enkelhetens skull uteslutas från kravet på att ingå avtal.
- (12) För att stärka effektiviteten hos det avtalsbaserade systemet enligt ovan, där mellanhänder samlar in mjölk från jordbrukare för att leverera den till bearbetningsföretag, bör medlemsstater ges möjlighet att tillämpa systemet även för dessa mellanhänder.

- (13) Enligt artikel 42 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionens konkurrensregler tillämpas på produktion av och handel med jordbruksprodukter endast i den omfattning som fastställs av Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 43.2 i EUF-fördraget, där det föreskrivs att en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna ska upprättas.
- (14) För att säkerställa en genomförbar utveckling av produktionen och således trygga en rimlig levnadsstandard för mjölkbönder bör deras förhandlingsposition stärkas i förhållande till mejeribearbetningsföretag. Detta bör i sin tur leda till en mer rättvis fördelning av förädlingsvärdet längs försörjningskedjan. För att förverkliga dessa mål för den gemensamma jordbrukspolitiken bör därför en bestämmelse införas i enlighet med artiklarna 42 och 43.2 i EUF-fördraget så att producentorganisationer som uteslutande är sammansatta av mjölkbönder eller deras sammanslutningar gemensamt kan förhandla med ett mejeri om avtalsvillkor, däribland pris, för hela eller delar av medlemmarnas produktion. Emellertid bör endast producentorganisationer som ansöker om att erkännas och erkänns i enlighet med artikel 122 i förordning (EG) nr 1234/2007 kunna omfattas av denna bestämmelse. Dessutom bör bestämmelsen inte gälla för erkända producentorganisationer, däribland kooperativ, som bearbetar all obehandlad mjölk från sina medlemmar eftersom det inte är aktuellt med några leveranser av obehandlad mjölk till andra bearbetningsföretag. Dessutom bör man skapa möjlighet för faktiskt erkännande enligt denna förordning för befintliga producentorganisationer som erkänns enligt nationell lagstiftning.
- (15) För att inte försämra kooperativens effektiva funktion och för att skapa tydlighet bör man ange att en jordbrukares medlemskap i en kooperativ organisation innebär att jordbrukaren åtar sig att leverera hela eller en del av sin produktion av obehandlad mjölk till de villkor som fastställs inom kooperativets stadgar eller reglerna och besluten som baserats därpå; dessa villkor bör inte underkastas en förhandling genom en producentorganisation.
- (16) För att bibehålla en effektiv konkurrens på mejerimarknaden bör denna möjlighet dessutom omfattas av lämpliga gränsvärden uttryckta som en procentandel av unionsproduktionen och produktionen i den medlemsstat som sådana förhandlingar avser. Gränsvärdet uttryckt som en procentandel av den nationella produktionen bör i första hand gälla den volym obehandlad mjölk som produceras i producentmedlemsstaten eller i var och en av producentmedlemsstaterna. Samma gränsvärde uttryckt som en procentandel bör också gälla den volym obehandlad mjölk som levereras till en viss medlemsstat.
- (17) Med tanke på betydelsen av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar inom i synnerhet utsatta landsbygdsregioner och för att säkerställa mervärdet och behålla kvaliteten på framför allt de ostar som skyddas genom sådana beteckningar, samt i samband med det utlöpande systemet med mjölkkvoter, bör medlemsstaterna ha rätt att tillämpa regler som ska reglera utbudet av sådan ost som produceras inom ett fastställt geografiskt område. Reglerna ska omfatta hela produktionen av de berörda ostarna och ska begäras av en branschorganisation, producentorganisation eller grupp i enlighet med definitionen i rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾. En sådan begäran bör stödjas av en stor majoritet av mjölkproducenterna, som ska representera en majoritet av den mjölk som används för den specifika osten och, vid branschorganisationer och grupper, av en stor majoritet av ostproducenterna, som ska representera en stor majoritet av denna ostproduktion. Dessa regler ska dessutom åläggas strikta villkor, i synnerhet för att undvika att skada handeln med produkter på andra marknader och för att skydda minoriteters rättigheter. Medlemsstaterna ska omedelbart offentliggöra och informera kommissionen om de regler som har antagits, säkerställa regelbundna kontroller och upphäva reglerna om de inte följs.
- (18) Regler på unionsnivå har införts för branschorganisationer inom vissa sektorer. Dessa organisationer kan spela en viktig roll för att möjliggöra dialog mellan aktörer i försörjningskedjan och för att främja bästa praxis och insyn på marknaden. Dessa regler bör även tillämpas inom sektorn mjölk och mjölkprodukter, tillsammans med de bestämmelser som förtydligar sådana organisationers ställning enligt konkurrenslagstiftningen, under förutsättning att dessa organisationers verksamhet inte snedvrider konkurrensen eller den inre marknaden eller negativt påverkar funktionen i den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna. Medlemsstaterna bör uppmuntra alla relevanta aktörer att delta i branschorganisationer.
- (19) För att följa utvecklingen på marknaden behöver kommissionen kontinuerlig information om de volymer obehandlad mjölk som levereras. Det behövs därför bestämmelser om att den första köparen regelbundet ska överlämna den typen av uppgifter till medlemsstaterna, och att medlemsstaterna meddelar kommissionen detta.
- (20) Kommissionen behöver även meddelanden från medlemsstaterna vad gäller avtalsförhandlingar, erkännande av producentorganisationer och deras sammanslutningar samt branschorganisationer likväl som deras avtalsförhållanden inom sektorn mjölk och mjölkprodukter

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

för att kunna övervaka och analysera tillämpningen av denna förordning framför allt för att förbereda de rapporter som den ska lägga fram för Europaparlamentet och rådet om utvecklingen av mejerimarknaden.

- (21) De åtgärder som fastställs i denna förordning är motiverade med hänsyn till de nuvarande ekonomiska omständigheterna för mejerimarknaden och försörjningskedjans struktur. De bör därför tillämpas under tillräckligt lång tid för att kunna få fullt genomslag. Eftersom de är långtgående bör de emellertid vara tillfälliga och bli föremål för översyn så att man kan undersöka hur de har fungerat och om de bör fortsätta att tillämpas. Detta bör behandlas i två kommissionsrapporter om utvecklingen av mejerimarknaden och framför allt omfatta möjliga incitament för jordbrukarna att ingå gemensamma produktionsavtal; överlämnade senast den 30 juni 2014 och senast den 31 december 2018.
- (22) Ekonomin inom vissa missgynnade regioner i unionen är mycket beroende av mjölkproduktionen. De särskilda förhållandena i dessa regioner medför att man behöver anta övergripande politiska åtgärder för att på ett bättre sätt möta behoven där. I den gemensamma jordbrukspolitiken har man redan planerat specifika åtgärder för dessa missgynnade regioner. Ytterligare politiska åtgärder som fastställs i denna förordning kan bidra till att stärka mjölkproducenternas ställning i sådana regioner. Dessa effekter bör dock utvärderas i ovannämnda rapporter, på grundval av vilka kommissionen, vid behov, bör lägga fram förslag till Europaparlamentet och rådet.
- (23) För att säkerställa en klar definition av mål och ansvar för producentorganisationerna och producentsammanslutningarna i mjölk- och mjölkproduktssektorn bör kommissionen ha befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget avseende villkoren för erkännande av gränsöverskridande producentorganisationer och gränsöverskridande producentsammanslutningar, avseende reglerna för att upprätta gränsöverskridande samarbete och villkoren för att ge administrativt stöd till detta samt avseende beräkningen av den mängd obehandlad mjölk som omfattas av förhandlingarna hos en producentorganisation. Det är av särskild vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör när den förbereder och utarbetar delegerade akter se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (24) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011, om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾, ska följas när det gäller ge-

nomförandebefogenheter rörande villkor för erkännande av producentorganisationer och deras sammanslutningar och branschorganisationer, information från dessa organisationer om vilken mängd obehandlad mjölk som dessa förhandlingar omfattar, den information som ska ges av medlemsstaterna till kommissionen om dessa organisationer, reglerna för reglering av utbud av ost som har skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, detaljerade bestämmelser om avtal, beslut och samordnade förfaranden för mjölk och mjölkprodukter, innehåll, utformning och tidpunkt för obligatoriska deklARATIONER inom sektorn och vissa avtalsaspekter rörande jordbrukares leverans av obehandlad mjölk.

- (25) Med tanke på kommissionens befogenheter inom området för unionens konkurrenspolitik och med tanke på dessa akters speciella karaktär bör kommissionen besluta, utan att tillämpa förordning (EU) nr 182/2011 om vissa avtal och samordnade förfaranden inom sektorn mjölk och mjölkprodukter är förenliga med unionens konkurrensregler, samt om en producentorganisation får förhandla för mer än en medlemsstat samt om vissa regler som medlemsstaten har infört för att reglera utbudet av ost med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning ska upphävas.
- (26) Förordning (EG) nr 1234/2007 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EG) nr 1234/2007

Förordning (EG) nr 1234/2007 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 122 första stycket a ska följande led införas:

”iii) mjölk och mjölkprodukter,”

2. I artikel 123 ska följande punkt läggas till:

”4. Medlemsstaterna får också erkänna branschorganisationer som

a) har formellt begärt att erkännas och är sammansatta av företrädare för ekonomisk verksamhet knuten till produktion av obehandlad mjölk och knutna till minst ett av följande led i försörjningskedjan, nämligen bearbetning av eller handel, inklusive distribution, med produkter från sektorn mjölk och mjölkprodukter,

b) har bildats på initiativ av samtliga eller några av de företrädare som avses i led a,

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

c) i en eller flera regioner inom unionen med beaktande av branschorganisationernas medlemmars och konsumenternas intressen genomför en eller flera av nedanstående aktiviteter, dvs.

- i) förbättrar kunskapen om och insynen i produktion och marknad, bland annat genom offentliggörande av statistiska uppgifter om priser, volymer och om giltighetstiden för avtal om leveranser av obehandlad mjölk som har ingåtts, samt genom tillhandahållande av analyser av potentiell framtida marknadsutveckling på regional, nationell och internationell nivå,
- ii) bidrar till en bättre samordning av sättet som produkter från sektorn mjölk och mjölkprodukter släpps ut på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar,
- iii) främjar konsumtion av och tillhandahåller information om mjölk och mjölkprodukter på både den inre marknaden och externa marknader,
- iv) utforskar potentiella exportmarknader,
- v) utarbetar standardavtal som är förenliga med unionsbestämmelserna för försäljning av obehandlad mjölk till köpare samt för leverans av bearbetade produkter till distributörer och återförsäljare, med hänsyn till behovet av att uppnå rättvisa konkurrensvillkor och undvika en snedvridning av marknaden,
- vi) erbjuder information och utföra den forskning som behövs för att styra produktionen till produkter som bättre motsvarar marknadens behov och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet och miljöskydd,
- vii) behåller och utvecklar mejerisektorns produktionspotential genom att bland annat främja innovations- och stödprogram för tillämpad forskning och utveckling (FoU) i syfte att utnyttja mjölkens och mjölkprodukternas fulla potential och kunna skapa mervärdesprodukter som är attraktivare för konsumenterna,
- viii) undersöker på vilket sätt det skulle gå att begränsa användningen av veterinärläkemedel, förbättra hanteringen av andra produktionselement och förbättra såväl livsmedelssäkerheten som djurhälsan,
- ix) utvecklar metoder och medel för att förbättra produktkvaliteten i alla produktions- och marknadsföringsled,
- x) tillvarata potentialen hos ekologiskt jordbruk och skydda och främja sådant jordbruk samt produktionen av produkter med ursprungsbeteckningar, kvalitetsmärkningar och geografiska beteckningar, och
- xi) främjar integrerad produktion eller andra miljövänliga produktionsmetoder."

3. I del II avdelning II kapitel II ska följande avsnitt införas:

"Avsnitt IIa

Bestämmelser om producentorganisationer och branschorganisationer inom sektorn mjölk och mjölkprodukter

Artikel 126a

Erkännande av producentorganisationer och deras sammanslutningar inom sektorn mjölk och mjölkprodukter

1. Medlemsstaterna ska som producentorganisationer inom sektorn mjölk och mjölkprodukter erkänna alla juridiska personer eller tydligt definierade delar av juridiska personer som har ansökt om ett sådant erkännande, under förutsättning att

- a) de uppfyller villkoren i artikel 122 b och c första stycket,
- b) de i det område där de är verksamma har ett visst antal medlemmar och/eller har den omfattning uttryckt i minsta volym av avsättningsbar produktion som den berörda medlemsstaten föreskriver,
- c) de ger tillräckliga garantier i fråga om verksamhetens genomförande när det gäller varaktighet, effektivitet och koncentration av utbud,
- d) de har stadgar som är i överensstämmelse med leden a, b och c i denna punkt.

2. Medlemsstaterna får efter ansökan erkänna en sammanslutning av producentorganisationer inom sektorn mjölk och mjölkprodukter om den berörda medlemsstaten anser att sammanslutningen effektivt kan bedriva en av de verksamheter som en erkänd producentorganisation bedriver, och att den uppfyller de villkor som fastställs i punkt 1.

3. Medlemsstaterna får besluta att producentorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 2 april 2012 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som producentorganisationer enligt artikel 122 första stycket a iiiia.

Producentorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 2 april 2012 men som inte uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel får fortsätta att bedriva sin verksamhet inom ramen för nationell lagstiftning till och med den 3 oktober 2012.

4. Medlemsstaterna ska

- a) inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av allt vederbörligt underlag har lämnats in besluta om en producentorganisation ska erkännas; ansökan ska göras i den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,

- b) med regelbundna och av dem själva fastställda intervaller kontrollera att erkända producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer följer bestämmelserna i detta kapitel,
- c) vid bristande efterlevnad eller oegentligheter när det gäller bestämmelserna i detta kapitel utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda sanktioner för sådana organisationer och sammanslutningar, och om nödvändigt, besluta att återkalla erkännandet,
- d) en gång per år, och senast den 31 mars, till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännanden som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Artikel 126b

Erkännande av branschorganisationer inom sektorn mjölk och mjölkprodukter

1. Medlemsstaterna får erkänna branschorganisationer inom sektorn mjölk och mjölkprodukter förutsatt att dessa organisationer

- a) uppfyller de krav som anges i artikel 123.4,
- b) bedriver sin verksamhet i en eller flera regioner inom det berörda territoriet,
- c) motsvarar en väsentlig andel av den ekonomiska verksamhet som avses i artikel 123.4 a,
- d) inte själva producerar, bearbetar eller saluför produkter från sektorn mjölk och mjölkprodukter.

2. Medlemsstaterna får besluta att branschorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 2 april 2012 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som branschorganisationer enligt artikel 123.4.

3. Om medlemsstaterna utnyttjar möjligheten att erkänna en branschorganisation i enlighet med punkt 1 och/eller 2 ska de

- a) inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av allt vederbörligt underlag har lämnats in besluta om branschorganisationen ska erkännas; ansökan ska göras i den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,
- b) med regelbundna och av dem fastställda intervaller kontrollera att erkända branschorganisationer uppfyller villkoren för erkännandet,
- c) vid bristande efterlevnad eller oegentligheter när det gäller bestämmelserna i denna förordning utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda sanktioner för sådana organisationer, och om nödvändigt, besluta att återkalla erkännandet,
- d) återkalla erkännandet om
 - i) de krav och villkor för erkännande som anges i denna artikel inte längre uppfylls,

ii) branschorganisationen deltar i sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i artikel 177a.4, utan att detta påverkar tillämpningen av andra sanktioner som ska utdömas enligt den nationella lagstiftningen,

iii) branschorganisationen inte fullgör den anmälningskyldighet som avses i artikel 177a.2,

e) en gång per år, och senast den 31 mars, till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännanden som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Artikel 126c

Avtalsförhandlingar inom sektorn mjölk och mjölkprodukter

1. En producentorganisation inom sektorn mjölk och mjölkprodukter som är erkänd enligt artikel 122 får för sina jordbrukarmedlemmars räkning förhandla om avtal om leverans av obehandlad mjölk från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk eller till en mottagare i den mening som avses i artikel 185f.1 andra stycket, för hela eller delar av medlemmarnas samlade produktion.

2. En producentorganisation får föra förhandlingar

- a) oavsett om äganderätten till den obehandlade mjölken överförs från jordbrukarna till producentorganisationen eller ej,
- b) oavsett om det pris som förhandlas fram är detsamma i fråga om den gemensamma produktionen hos samtliga eller hos några av de medlemmar som är jordbrukare,
- c) under förutsättning att den producentorganisationens

i) volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar inte överstiger 3,5 procent av den sammanlagda produktionen inom unionen,

ii) volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar och som produceras i en viss medlemsstat inte överstiger 33 procent av den medlemsstatens sammanlagda nationella produktion,

iii) volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar och som levereras i en viss medlemsstat inte överstiger 33 procent av den medlemsstatens sammanlagda nationella produktion,

d) under förutsättning att de berörda jordbrukarna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning; medlemsstaterna får emellertid i vederbörligen motiverade fall bevilja undantag från detta villkor om jordbrukarna har två distinkta produktionsenheter i olika geografiska områden,

e) under förutsättning att en jordbrukares medlemskap i ett kooperativ inte innebär åtaganden om att den obehandlade mjölken ska levereras i enlighet med kooperativets stadgar eller regler och beslut som föreskrivs i eller följer av dessa stadgar, och

f) under förutsättning att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat eller de medlemsstater där den bedriver sin verksamhet om vilken volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 c ii och iii kan en producentorganisation föra förhandlingar enligt punkt 1, under förutsättning att denna producentorganisationens volym av obehandlad mjölk som omfattas av förhandlingarna och som produceras eller levereras i en medlemsstat som har en total årsproduktion av obehandlad mjölk på mindre än 500 000 ton inte överstiger 45 procent av den totala nationella produktionen i den medlemsstaten.

4. Vid tillämpningen av denna artikel avses med producentorganisationer även sammanslutningar av sådana producentorganisationer.

5. Vid tillämpningen av punkterna 2 c och 3, ska kommissionen på ett ändamålsenligt sätt offentliggöra storleken på produktionen av obehandlad mjölk i unionen och i medlemsstaterna med hjälp av den mest aktuella information som finns tillgänglig.

6. Genom undantag från punkterna 2 c och 3 får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket i den här punkten, även när de där angivna tröskelvärdena inte överskrids, i enskilda fall besluta att en viss förhandling med producentorganisationen antingen ska återupptas eller inte bör äga rum alls, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska hindras eller för att allvarlig skada ska undvikas för små och medelstora företag som bearbetar obehandlad mjölk på dess territorium.

För förhandlingar som omfattar mer än en medlemsstat ska det beslut som avses i första stycket antas av kommissionen utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 195.2 eller 196b.2. I andra fall ska det beslutet fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat som förhandlingarna avser.

De beslut som avses i denna punkt ska inte tillämpas tidigare än den dag de anmäls till de berörda företagen.

7. I denna artikel avses med

a) *nationell konkurrensmyndighet*: den myndighet som avses i artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av de konkurrensregler som anges i artiklarna 101 och 102 i fördraget (*),

b) *små och medelstora företag*: mikroföretag, små eller medelstora företag enligt kommissionens rekommendation

2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (**).

8. De medlemsstater där förhandlingarna kring denna artikel äger rum ska informera kommissionen om tillämpningen av punkterna 2 f och 6.

Artikel 126d

Reglering av utbud av ost med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning

1. På begäran av en producentorganisation erkänd i enlighet med artikel 122 a första stycket, en branschorganisation erkänd i enlighet med artikel 123.4 eller en grupp som avses i artikel 5.1 i förordning (EG) nr 510/2006 får medlemsstaterna för en begränsad tidsperiod lägga fast bindande regler för reglering av utbud av ost som har skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning i enlighet med artikel 2.1 a och b i förordning (EG) nr 510/2006.

2. De regler som anges i punkt 1 ska följa bestämmelserna i de villkor som fastställs i punkt 4 och ska även omfattas av en befintlig förhandsöverenskommelse mellan parterna i det geografiska område som anges i artikel 4.2 c i förordning (EG) nr 510/2006. En sådan överenskommelse ska slutas mellan minst två tredjedelar av mjölkproducenterna eller deras företrädare och de ska motsvara minst två tredjedelar av den obehandlade mjölk som används för produktionen av den ost som avses i punkt 1; dessutom ska i tillämpliga fall minst två tredjedelar av producenterna av denna ost motsvara minst två tredjedelar av produktionen av osten inom det geografiska område som avses i artikel 4.2 c i förordning (EG) nr 510/2006.

3. För tillämpningen av punkt 1, angående ost som har skyddad geografisk beteckning, ska den obehandlade mjölken geografiska ursprungsområde enligt ostens produktspecifikation vara detsamma som det som anges i artikel 4.2 c i förordning (EG) nr 510/2006 för den berörda osten.

4. De regler som avses i punkt 1

a) ska endast avse reglering av utbudet av den berörda produkten och ska syfta till att anpassa utbudet av den berörda osten till efterfrågan,

b) ska endast gälla den berörda produkten,

c) får inte vara bindande i mer än tre år men kan därefter förnyas efter en ny begäran i enlighet med punkt 1,

d) får inte hämma handeln med andra produkter än de som omfattas av reglerna i punkt 1,

e) får inte gälla transaktioner efter den första saluföringen av den berörda osten,

- f) får inte tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriiser eller rekommenderade priser,
- g) får inte leda till att en alltför stor andel av den berörda produkten som annars skulle ha varit tillgänglig blockeras,
- h) får inte verka diskriminerande, utgöra ett hinder för nya aktörer på marknaden eller leda till att små producenter påverkas negativt,
- i) ska bidra till att bevara kvaliteten och/eller utvecklingen av den aktuella produkten,
- j) får inte påverka tillämpningen av artikel 126c.

5. De regler som avses i punkt 1 ska offentliggöras i en officiell tidning i den aktuella medlemsstaten.

6. Medlemsstaterna ska utföra kontroller för att säkerställa att de villkor som anges i punkt 4 uppfylls och, om de nationella myndigheterna upptäcker att dessa villkor inte har uppfyllts, ska de regler som har införts enligt punkt 1 upphöra att gälla.

7. Medlemsstaterna ska omedelbart informera kommissionen om de regler som de har antagit enligt punkt 1. Kommissionen ska skicka information om sådana regler till medlemsstaterna.

8. Kommissionen får när som helst anta genomförandeakter som kräver att en medlemsstat ska avskaffa de regler som den har infört enligt punkt 1 om kommissionen anser att dessa regler inte följer bestämmelserna i punkt 4, att de förhindrar eller snedvrider konkurrensen på en stor del av den inre marknaden, att de äventyrar frihandeln eller syftena med artikel 39 i EUF-fördraget. Dessa genomförandeakter ska antas utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 195.2 eller artikel 196b.2.

Artikel 126e

Kommissionens befogenheter i förhållande till producentorganisationer och branschorganisationer inom sektorn mjölk och mjölkprodukter

1. För att säkerställa en klar definition av producentorganisationernas och producentsammanslutningarnas mål och ansvar inom sektorn mjölk och mjölkprodukter och därmed bidra till att deras åtgärder blir effektiva och utan att onödiga bördor åläggs, ska kommissionen ha rätt att anta delegerade akter i enlighet med artikel 196a, i vilken man fastställer

- a) villkoren för erkännande av gränsöverskridande producentorganisationer och gränsöverskridande producentsammanslutningar,
- b) reglerna för införande och villkor för administrativt stöd till berörda behöriga myndigheter vid gränsöverskridande samarbete,

- c) ytterligare regler om beräkningen av den volym obehandlad mjölk som förhandlingarna enligt artikel 126c.2 c och 126c.3 ska gälla.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter med detaljerade bestämmelser som behövs för

- a) tillämpningen av de villkor för erkännande av producentorganisationer och deras sammanslutningar och branschorganisationer som anges i artiklarna 126a och 126b,
- b) de meddelanden som avses i artikel 126c.2 f,
- c) de meddelande som medlemsstaterna ska skicka till kommissionen i enlighet med artiklarna 126a.4 d, 126b.3 e, 126c.8 och 126d.7,
- d) de förfaranden som rör administrativt stöd vid gränsöverskridande samarbete.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 196b.2. —

(*) EGT L 1, 4.1.2003, s. 1. Anmärkning: Titeln på förordning (EG) nr 1/2003 har anpassats för att ta hänsyn till omnumreringen av artiklarna i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, i enlighet med artikel 5 i Lissabonfördraget. Hänvisningen avsåg ursprungligen artiklarna 81 och 82 i fördraget.

(**) EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.”

4. I artikel 175 ska orden ”om inte annat följer av artiklarna 176–177 i denna förordning” ersättas med orden ”om inte annat följer av artiklarna 176–177a i denna förordning”.

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 177a

Avtal, beslut och samordnade förfaranden inom sektorn mjölk och mjölkprodukter

1. Artikel 101.1 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på erkända branschorganisationers avtal, beslut och samordnade förfaranden vars syfte är att genomföra sådan verksamhet som anges i artikel 123.4 c i denna förordning.

2. Punkt 1 ska endast tillämpas om

- a) avtalen, besluten och de samordnade förfarandena har anmälts till kommissionen, och
- b) kommissionen, inom tre månader efter det att den har mottagit alla uppgifter som krävs, utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 195.2 eller artikel 196b.2 inte har kunnat konstatera att avtalen, besluten och de samordnade förfarandena är oförenliga med unionsbestämmelserna.

3. Avtalen, besluten och de samordnade förfarandena får inte träda i kraft förrän den period som avses i punkt 2 b har löpt ut.

4. Avtal, beslut och samordnade förfaranden ska alltid förklaras vara oförenliga med unionsreglerna om de

- a) kan leda till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen,
- b) kan hindra den gemensamma organisationen av marknaden från att fungera tillfredsställande,
- c) kan medföra en snedvridning av konkurrensen och inte är nödvändig för att uppnå målen för den gemensamma jordbrukspolitik som branschorganisationens verksamhet syftar till,
- d) innebär ett fastställande av priser,
- e) kan leda till diskriminering eller till att konkurrensen åsidosätts för en betydande andel av de aktuella produkterna.

5. Om kommissionen, när den tidsfrist som avses i punkt 2 b har löpt ut, konstaterar att villkoren för tillämpning av punkt 1 inte har uppfyllts ska den utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 195.2 eller artikel 196b.2 fatta beslut om att avtalet, beslutet eller det samordnade förfarandet i fråga ska omfattas av artikel 101.1 i EUF-fördraget.

Kommissionens beslut får tillämpas först från och med dagen för dess anmälan till den berörda branschorganisationen, såvida inte branschorganisationen har lämnat felaktiga uppgifter eller missbrukat det undantag som anges i punkt 1 i den här artikeln.

6. Om fleråriga avtal ingås ska anmälan för det första året gälla även för de därpå följande åren av avtalet. Kommissionen får emellertid när som helst på eget initiativ eller på begäran från en medlemsstat avge ett yttrande om oförenlighet.

7. Kommissionen får anta genomförandeakter med detaljerade bestämmelser om de åtgärder som krävs för en enhetlig tillämpning av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 196b.2.”

6. Artikel 184 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. före den 31 december 2010 och den 31 december 2012 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om utvecklingen av marknadssituationen och tillhörande villkor för smidig utfasning av systemet med mjölkkvoter, vid behov åtföljt av lämpliga förslag.”

- b) Följande punkt ska läggas till:

”9. senast den 30 juni 2014 och den 31 december 2018 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om marknadssituationens utveckling inom sektorn mjölk och mjölkprodukter och särskilt om genomförandet av artikel 122 första stycket a iii, artikel 123.4 och artiklarna 126c, 126d, 177a, 185e

och 185f, med framför allt en bedömning av effekterna för mjölkproducenter och mjölkproduktion i missgynnade regioner, i samband med det övergripande målet att behålla produktionen i dessa regioner och som omfattar möjliga incitament för att uppmuntra jordbrukare att ingå gemensamma produktionsavtal, tillsammans med lämpliga förslag.”

7. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 185e

Obligatoriska deklarationer inom sektorn mjölk och mjölkprodukter

Från och med den 1 april 2015 ska den första köparen av obehandlad mjölk till de behöriga nationella myndigheterna deklarera vilka mängder obehandlad mjölk som har levererats till dem varje månad.

För tillämpningen av denna artikel och artikel 185f avser ”första köpare” ett företag eller en grupp som köper mjölk från producenter

- a) för insamling, förpackning, lagring, kylning eller bearbetning, inbegripet enligt avtal,
- b) för att sälja den till ett eller flera företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter.

Medlemsstater ska meddela kommissionen vilken mängd obehandlad mjölk som avses i första stycket.

Kommissionen kan anta genomförandeakter som fastställer regler om innehållet, formatet och tidpunkten för de förklaringar och åtgärder som rör meddelanden från medlemsstaterna i enlighet med denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 196b.2.

Artikel 185f

Avtalsvillkor inom sektorn mjölk och mjölkprodukter

1. Om en medlemsstat beslutar att varje leverans av obehandlad mjölk på dess territorium från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk ska omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna och/eller beslutar att den första köparen måste lämna ett skriftligt anbud för ett avtal för leverans av obehandlad mjölk till jordbrukare, ska detta avtal och/eller detta anbud för ett avtal uppfylla de villkor som fastställs i punkt 2.

När medlemsstaten beslutar att leveranser av obehandlad mjölk från en jordbrukare till en bearbetare av obehandlad mjölk måste omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna, ska den också besluta om vilket eller vilka steg av leveransen som måste täckas av ett sådant avtal om leveransen av obehandlad mjölk görs via en eller flera mottagare. Med ”mottagare” avses för tillämpningen av denna artikel ett företag som transporterar obehandlad mjölk från en jordbrukare eller från en annan mottagare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk eller till en annan mottagare, där äganderätten till den obehandlade mjölken överförs i vart och ett av fallen.

2. Avtalet och/eller anbudet för ett avtal ska
- ingås före leverans,
 - vara skriftligt, och
 - framför allt omfatta
 - det pris som ska betalas för leveransen, vilket ska
 - vara statistiskt och anges i avtalet och/eller
 - beräknas utifrån en kombination av olika faktorer som är fastställda i avtalet, till exempel marknadsindikatorer som återger förändringar av marknadsförhållandena, levererad volym och kvaliteten på eller sammansättningen av den levererade obehandlade mjölken,
 - den volym obehandlad mjölk som får och/eller måste levereras samt tidpunkten för dessa leveranser,
 - avtalets giltighetstid, som får vara antingen tidsbestämt eller tillsvidare med uppsägningsklausuler,
 - uppgifter om betalningsfrister och betalningsförfaranden,
 - villkoren för hämtning eller leverans av obehandlad mjölk, och
 - bestämmelser som är tillämpliga vid force majeure.
3. Genom undantag från punkt 1 ska ett avtal och eller anbud för ett avtal inte krävas när obehandlad mjölk levereras från en jordbrukare till ett kooperativ som jordbrukaren tillhör och kooperativets stadgar eller de bestämmelser och beslut som fastställts i eller inom ramen för dessa stadgar innehåller bestämmelser med liknande effekt som de bestämmelser som anges i punkterna 2a, 2b eller 2c.
4. Alla delar av avtal om leverans av obehandlad mjölk som ingås av jordbrukare, mottagare eller bearbetningsföretag som hanterar obehandlad mjölk, inbegripet de delar som avses i punkt 2 c, ska förhandlas fritt mellan parterna.

Utan hinder av första stycket

- kan en medlemsstat, om den beslutar att i enlighet med punkt 1 i denna artikel göra det obligatoriskt med skriftliga avtal för leverans av obehandlad mjölk, lägga fast en minimiperiod som endast ska gälla för skriftliga avtal mellan en jordbrukare och en första köpare av obehandlad mjölk; en sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och ska inte försämra funktionen av den inre marknaden, och/eller
- kan en medlemsstat, om den beslutar att i enlighet med punkt 1 göra det obligatoriskt för den första köparen av obehandlad mjölk att ge jordbrukaren ett skriftligt anbud i enlighet med punkt 1, ange att erbjudandet måste omfatta en minimiperiod för avtalet såsom angetts i nationell lagstiftning i detta syfte. En sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och inte försämra funktionen av den inre marknaden.

Det andra stycket ska inte påverka jordbrukarens rätt att avböja en sådan minimiperiod under förutsättning att denne

gör det skriftligen. I sådana fall står det parterna fritt att förhandla om alla delar av avtalet, inklusive de delar som avses i punkt 2 c.

5. De medlemsstater som utnyttjar de möjligheter som anges i denna artikel ska meddela kommissionen om hur de tillämpas.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter med åtgärder som krävs för en enhetlig tillämpning av punkt 2 a och b och punkt 3 och åtgärder som rör den information som medlemsstaterna ska ge i enlighet med denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 196b.2.”

8. I del VII kapitel I ska följande artiklar läggas till:

”Artikel 196a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som fastställs i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 126e.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 2 april 2012. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 126e.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 126e.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 196b

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté som ska kallas kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket. Denna kommitté är en kommitté i den mening

som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (*).

2. När hänvisning sker till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 iakttas.

(*) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.”

9. I artikel 204 ska följande punkt läggas till:

”7. När det gäller sektorn mjölk och mjölkprodukter ska artiklarna 122 första stycket a iiiia, 123.4, 126a, 126b, 126e

och 177a tillämpas från och med den 2 april 2012 till och med den 30 juni 2020 och artiklarna 126c, 126d, 185e och 185f ska tillämpas från och med den 3 oktober 2012 till och med den 30 juni 2020.”

Artikel 2

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 2 april 2012.

Emellertid ska artiklarna 126c, 126d, 185e och 185f i förordning (EG) nr 1234/2007, vilka införs genom den här förordningen, tillämpas från och med den 3 oktober 2012.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 14 mars 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

N. WAMMEN

Ordförande